

Wid fordom
justitiæ
borgmästarens i
denna kongl.
residentzstaden
... herr D...

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Wid

Hordom Justitiæ Borgmästarens
i denna Kongl. Residens = Staden

Den Edle och Högfaktad Herrens

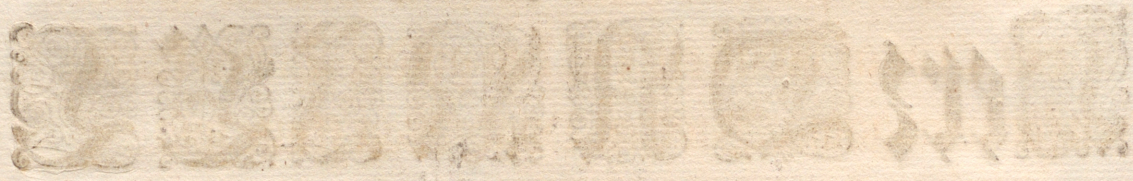
Herz **D** **A** **N** **A** **S** **S**

C **A** **M** **E** **E** **N** **S**

Hordefård / som skedde i **S**tockholms
store **K**yrckia den 22 Maji 1692.

Handwritten text in a Gothic script, likely a title or introductory passage, appearing as bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in a Gothic script, possibly a date or a reference to a specific event or location, appearing as bleed-through from the reverse side.

Handwritten text in a Gothic script, likely a main body of text or a concluding passage, appearing as bleed-through from the reverse side.

Men odödlig Dygd odödligt kunde göra
Det Folck/hwars Siñen hon allena råder om/
Om högt Förstånd moot dig/ o Död/ och hade
Rum/

Jag torfde denna gång min Fiäder intet röra:
Du skulle/ sälla Siäl / så sant som du nu tagit
Gudz Barnas Sällhet inn/ än lefwa i din Kropp
Den Täckligheten sielf bå födt och fostradt opp/
Den af Camœners Miölk sin hela styrkia dragit
En Kropp/ den Himlen sielf har wärkat till/ at hysa
Så Himelst-flächtad Siäl: en Siäl den Gud of sändt/
Till Prof af hwad ett Folk den gyldne Tijden kändt:
Den för war gamla Wärd en Dygd-Wäg skulle lysa.
Naturen war förnögd och gladdes åt sitt kunna
När han så ädla två i ett förknippat har /
Och sade: bruk din Dygd/ och oförtruten war
Till Wärdens Gagn/ så långt dig Tijd och Lyckan unna.
I/ som hans Wandel kändt/ (I ären och de fläste)
Må wijdar Witne gij om han sig så betedt:
Om han och Mödan spardt. En hwar ju witna weet
Det alt hans Rymer war at främja allment bästa.
Du fanns ey sälla Man/ der mycket fåfängt siäfas:
Dit Tahl war sparsamt/ men dock kryddat med det
Salt
Som mehr än Guld i Råd och Wäners Samqwem gale
Hwar af din glade Siäl och Samwet lät sig läsas.

Rätträd- och Redlighet haa dina Leedzmann swarit:
Du gjorde alla wäll: den ey at hjälpas städt
Har dock med Hopp och Tröst hugswalad från dig gådt
Och wet sig ingen af ditt wälland' illa farit.
Men när Naturen kom at fordra gån sin Ranta
War all Förtjänst omsonst! du måste kännas wid
Wårt Odes stränga Lag. O at ey längre Frid
För dig/ än den man wäll gatt mista/ war at wänta!
Din Saknad har nu giordt mång diupa Suckar löpa
Och bittert Tåre-Regn ubr många Ögon tryckt.
Så kärt är öf ditt Namn/ at ingen icke tryckt
Sig skulla dig/ för hwad sig kärast' är/ gånköpa.
Så döer du dock ey hehl / din Siäl är i Gudz Gårdar
Der alt med Blomster af en äwrig Maj besås /
Der du från all din Swett och Swärhet wedersås /
Och ey en Fingerknäpp wårt stälta Wäsend wårdar.
Det stora Hafwet/ som af tusend Watten spådas /
Skall tömmas förr / och förr skall Sohlen stilla stå
Än dina Dygder i Förgätenheten gå /
Och skall Caméen bland öf af tusend Munnar qwådas:
Men Jord/ som i ditt Skot des sämsta Dehl beswarar /
Din Fågnad blije ej lång: En Dag skall klarna opp
Till fyllnad af war Frögd/ då Gudh bå Siäl och Kropp
Med ny Föreningz-Band till Glädien sammanparar.

T. Rudeén.